

P6_TA-PROV(2005)0408

EU-metode til at styre økonomisk migration

Europa-Parlamentets beslutning om forslag til en EU-metode til at styre økonomisk migration (KOM(2004)0811 - 2005/2059(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration (KOM(2004)0811),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, især artikel 13 om retten til at bevæge sig frit og vælge opholdssted og retten til at vende tilbage til sit eget land,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, især artikel 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, især artikel 15 om erhvervsfrihed og ret til at arbejde,
- der henviser til Kommissionens meddelelse, "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig immigration" (KOM(2004)0412),
- der henviser til Kommissionens meddelelse, "Første årsrapport om immigration og integration" (KOM(2004)0508),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 15. december 2004 og Regionsudvalgets udtalelse af 24. januar 2005 om Kommissionens meddelelse, "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig immigration",
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2004 om Kommissionens meddelelse om immigration, integration og beskæftigelse¹,
- der henviser til Amsterdam-traktaten, der overførte opgaver og beføjelser inden for immigration og asyl til Fællesskabet, og til EF-traktatens artikel 63,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner fra dets møder den 15. og 16. oktober 1999 i Tampere, den 14. og 15. december 2001 i Laeken, den 21. og 22. juni 2002 i Sevilla og den 19. og 20. juni 2003 i Thessaloniki,
- der henviser til sin henstilling Til Rådet og Det Europæiske Råd af 14. oktober 2004 om fremtiden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt om betingelserne for at styrke dets legitimitet og effektivitet²,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner fra dets møde den 4. og 5. november

---

¹ EUT C 92 E af 16.4.2004, s. 390.

² EUT C 166 E af 7.7.2005, s. 58.

2004 i Bruxelles og det hertil knyttede Haag-program,

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0286/2005),
- A. der henviser til, at det af hensyn til styringen af arbejdskraftmigrationen til Fællesskabet og den fulde beskæftigelse bør være Den Europæiske Unions opgave at udvikle en fælles migrationspolitik i overensstemmelse med Fællesskabets udviklingspolitik og sideløbende med den effektive gennemførelse af retten til fri bevægelighed for personer inden for Fællesskabet,
- B. der henviser til, at der ikke findes nogen europæisk migrationspolitik, der sikrer en omfattende og koordineret ramme, og at det er nødvendigt for EU og dets medlemsstater at styre de eksisterende migrationsstrømme,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union er nødt til hurtigst muligt at få fastlagt en egentlig europæisk immigrationspolitik,
- D. der henviser til, at den økonomiske immigration kan bidrage til at styre de eksisterende migrationsstrømme og derigennem bl.a. forbedre mulighederne for at nedbringe den ulovlige immigration, ligesom den indirekte kan bidrage til at bekæmpe udnyttelsen af ulovlige immigranter på det sorte arbejdsmarked og menneskehandelen,
- E. der henviser til, at økonomisk migration kun er en del af løsningen på Fællesskabets demografiske og økonomiske problemer; der finder, at man for at imødegå globaliseringens udfordringer bør søge at finde nye løsninger med hensyn til den økonomiske politik og arbejdsmarkedet, især hvad angår balancen mellem arbejde og familieliv for kvinder og mænd, samt lige løn for lige arbejdsopgaver,
- F. der henviser til, at en europæisk immigrationspolitik først og fremmest bør være baseret på respekten for menneskets grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med de gældende internationale konventioner,
- G. der henviser til prognoserne vedrørende den europæiske erhvervsaktive befolknings aldring og truslen på længere sigt mod solidariteten mellem generationerne i Europa, hvilket vil skabe nye behov for arbejdskraft, såvel faglært som ufaglært, i alle medlemsstaterne,
- H. der henviser til, at medlemsstaterne har udviklet sig fra oprindelseslande til destinationslande med hensyn til immigration,
- I. der henviser til, at migrationsstrømmene ikke kun berører grænsesstaterne, men EU som helhed, hvilket gør det så meget desto mere nødvendigt at vedtage en fælles immigrationspolitik,
- J. der er overbevist om, at EU som et område uden indre grænser skal anvende en fælles, sammenhængende og effektiv tilgang med hensyn til sikring af de ydre grænser, der kan

garantere et sikkert europæisk samfund, og at der bør udarbejdes en fælles visum-, asyl- og immigrationspolitik, der bygger på gensidig respekt og solidaritet og er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet; der påpeger, at en sådan politik skal respektere de grundlæggende rettigheder og omfatte bekæmpelse af diskrimination, racisme og fremmedhad samt regulere migrationen på global, afbalanceret og human vis,

- K. der henviser til, at fristen for medlemsstaternes gennemførelse af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding¹ udløber den 23. januar 2006, og at dette direktiv fastsætter, at tredjelandsstatsborgere, som har haft lovligt ophold i en medlemsstat i fem år, kan opnå status som fastboende udlænding og dermed ret til at bosætte sig i en anden medlemsstat,
- L. der mener, at den økonomiske immigration er en stor udfordring for EU, og at der derfor er brug for et fælles tiltag frem for en rent national indfaldsvinkel til spørgsmålet om immigration,
- M. der henviser til, at den økonomiske immigration har vist sig at have en positiv indvirkning på arbejdsmarkedet (dynamik), og at den derfor bør hilses velkommen som en mulighed frem for at blive defineret som et sikkerhedsspørgsmål,
- N. der henviser til, at politikker vedrørende økonomisk immigration bør knyttes sammen med Lissabon-strategien og den europæiske beskæftigelsesstrategi,
- O. der er overbevist om, at foranstaltninger, der skal regulere lovlig immigration og integration, bør suppleres med foranstaltninger til sikring af de ydre grænser, en tilbagesendelsespolitik og foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig immigration, menneskehandel og udnyttelse af immigranter i forbindelse med ulovlig beskæftigelse,
- P. der er overbevist om, at det ligeledes er nødvendigt at gennemføre en global og mere proaktiv strategi for opnåelse af fuld integration omfattende en række sociale, økonomiske og samfundsrelaterede foranstaltninger, samt iværksætte introduktionsprogrammer og sprogkurser, hvis en politik vedrørende lovlig immigration skal lykkes, idet det er vigtigt, at immigrations- og integrationspolitikkerne ikke behandles adskilt,
- Q. der henviser til nødvendigheden af at sikre fuld respekt for retten til et familieliv for enhver lovlig immigrant, der er bosiddende på Den Europæiske Unions territorium, i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention; der påpeger nødvendigheden af at revidere Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring² for at sikre respekten for denne ret,
- R. der er bevidst om, at Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters samarbejde med hjemlandene er af væsentlig betydning på dette område og bør suppleres med en reel fælles udviklingspolitik,
- S. der finder, at alle medlemsstater bør ratificere den internationale konvention om

---

¹ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

² EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder,

- T. der henviser til, at ulovlig beskæftigelse er den største tiltrækningsfaktor for ulovlig immigration, og at medlemsstaterne derfor bør udfolde flere bestræbelser på at bekæmpe ulovlig beskæftigelse og afskrække og straffe personer, der beskæftiger ulovlige migranter,
1. beklager, at Rådet har besluttet at bibeholde enstemmighedskravet og høringsproceduren inden for hele området for lovlig immigration; mener derimod, at den eneste måde, hvorpå der kan vedtages en effektiv og gennemsigtig lovgivning på området, er ved anvendelse af den fælles beslutningsprocedure;
  2. minder om, at migranter i høj grad har bidraget og stadig bidrager til velstanden og den økonomiske, kulturelle og sociale udvikling i medlemsstaterne;
  3. mener, at økonomisk migration er et positivt menneskeligt fænomen, som altid har fremmet civilisationernes udvikling og den kulturelle og teknologiske udveksling;
  4. beklager, at det indtil nu ikke er lykkedes Rådet at vedtage en fælles immigrationspolitik, og at det først og fremmest koncentrerer sig om de repressive aspekter af denne politik (tilbagetagelsesaftaler, grænsekontrol m.v.);
  5. understreger, at udformningen af en effektiv fælles immigrationspolitik med respekt for de grundlæggende rettigheder er et prioriteret mål for den europæiske integration, som det bl.a. er fastslået i Haag-programmet, der vedtoges den 4.-5. november 2004;
  6. erindrer om, at spørgsmålet om stemmeret henhører under medlemsstaternes kompetence;
  7. mener, at de vandrende arbejdstagere bør have ækvivalente rettigheder med henblik på at fremme deres sociale og politiske integration; opfordrer derfor medlemsstaterne, Kommissionen og Rådet til at tage de nødvendige skridt for at anerkende retten til at stemme ved lokale og europæiske valg for migranter, som har haft permanent ophold i Den Europæiske Union i mindst fem år;
  8. opfordrer medlemsstaterne til at udforme særlige opholdstilladelser med henblik på at lette jobsøgningen;
  9. anmoder Kommissionen om at sikre, at beslutninger og rammeafgørelser inkluderer samtlige bestemmelser i den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 1990 og som sigter på at integrere vandrende arbejdstagere; opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 24. februar 2005 om EU's prioriteter og henstillinger med henblik på den 61. samling i FN's Menneskerettighedskommission i Genève (14. marts - 22. april 2005)¹ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse² at sørge for en hurtig ratifikation af denne FN-konvention, som til dato ikke er blevet ratificeret af en eneste medlemsstat;

---

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0051.

² Udtalelse SOC/173 af 30. juni 2004.

10. understreger, at migration skal behandles forskelligt alt efter grunden til indrejsen (f.eks. asyl, flugt eller økonomisk migration);
11. opfordrer medlemsstaterne til ufortøvet at fjerne alle hindringer for fri bevægelighed for EU-borgere;
12. mener, at EU's immigrationspolitik skal følge på en global og sammenhængende fremgangsmåde, der er baseret på synergien mellem forskellige politiske områder og ikke blot på arbejdsmarkedskravene i medlemsstaterne;
13. insisterer på nødvendigheden af at fastlægge en fælles immigrationspolitik med henblik på at sætte en stopper for den udbredte udnyttelse af arbejdstagere, der befinder sig i en sårbar situation på grund af mangelen på lovlige immigrationskanaler;
14. opfordrer Kommissionen til ved udformningen af en EU-ramme for økonomisk migration at tage hensyn til de forskellige politikker og erfaringer i medlemsstaterne og understreger, at migrationspolitikens indvirkning på andre EU-politikker, herunder handelspolitikken, bør evalueres løbende;
15. går ind for at gøre indrejsebestemmelserne mere fleksible og effektive gennem indførelse af en arbejdsbetinget opholdstilladelse, minimumsstandarder for indrejsetilladelser til statsborgere fra tredjelande med henblik på såvel lønarbejde som selvstændig virksomhed og opholds- og arbejdstilladelser for sæsonarbejdere eller arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse;
16. mener, at det er nødvendigt at styrke solidariteten, særlig med de nye medlemsstater, i forbindelse med udarbejdelsen af integrationsforanstaltninger for migranter;
17. fastslår, at masselegalisering skal skabe fremtidsmuligheder for ulovlige migranter, men ikke kan erstatte gennemtænkte politikker vedrørende immigration eller en effektiv metode til rekruttering af økonomiske migranter;
18. henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne at tage hensyn til forholdene for de migranter, der allerede befinder sig på Den Europæiske Unions territorium (asylsøgere, vandrende arbejdstageres familiemedlemmer, studerende, ulovlige immigranter m.fl.), og som allerede bidrager til den europæiske økonomis velstand uden at nyde nogen retlig anerkendelse;
19. understreger, at økonomisk migration er en del af løsningen på problemet med de europæiske befolkningers stigende gennemsnitsalder og de økonomiske problemer og mener, at medlemsstaterne må gå nye veje i den økonomiske politik og i beskæftigelsespolitikken, herunder tiltag med henblik på at forene arbejds- og familieliv, for at kunne klare udfordringerne i en globaliseret verden;
20. minder om, at problemerne på EU's arbejdsmarked ikke kun bør løses ved hjælp af økonomisk migration, men også ved at fremme innovationen og de nye teknologier, øge produktiviteten og fremme beskæftigelsen af ældre arbejdstagere i EU;
21. henstiller til Rådet at tage passende initiativer til fremme af informationsudvekslingen og

en bedre koordinering af politikkerne;

22. opfordrer Kommissionen til at analysere medlemsstaternes forskellige praksis med hensyn til bekæmpelse af ulovlig immigration;
23. påpeger vigtigheden af, at EU i alle sine associerings- og samarbejdsaftaler medtager klausuler om fælles styring af migrationsstrømme og tilbagetagelsespligt i tilfælde af ulovlig immigration;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte oplysningskampagner vedrørende politikkerne for lovlig immigration og deres positive virkninger for at bortvejre borgernes bekymringer og give et positivt billede af immigrationen;
25. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag til direktiv om fastsættelse af passende minimumsbetingelser for udstedelse af indrejsetilladelse til EU for tredjelandsborgere i beskæftigelsesøjemed med det primære formål at åbne lovlige immigrationskanaler;
26. mener, at et sådant lovgivningsinitiativ bør fastlægge en samlet - og ikke sektorbestemt - lovgivningsramme;
27. er overbevist om, at det er bedst at indføre en fælles administrativ procedure for udstedelse af en arbejds- og opholdstilladelse til en økonomisk migrant, dog under hensyntagen til nærhedsprincippet;
28. anfører, at udstedelsen af en tilladelse til en økonomisk migrant som led i en sådan ordning principielt bør være knyttet til eksistensen af et konkret job; opfordrer imidlertid Kommissionen til at undersøge muligheden for at udstede særlige opholdstilladelser til jobsøgende og selvstændige;
29. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre særlige kombinerede opholds- og arbejdstilladelser, som kan gøre det lettere at ansætte arbejdstagere på et sæsonmæssigt eller tidsbegrænset grundlag;
30. mener, at forslaget for at mindske den ulovlige immigration og anvendelsen af ulovlig arbejdskraft også bør indeholde bestemmelser, der giver vandrende arbejdstagere mulighed for at rejse ind med det formål at søge arbejde;
31. opfordrer Kommissionen til klart at definere en økonomisk migrants rettigheder og forpligtelser;
32. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en repatrieringspolitik baseret på fremme af frivillig tilbagevenden, herunder eventuelt støtteforanstaltninger i oprindelseslandet;
33. opfordrer Kommissionen til ligeledes at undersøge spørgsmålet om personer, hvis opholdstilladelse er udløbet, under hensyntagen til varigheden af beskæftigelse og ophold, bosiddende familiemedlemmer og integrationsniveau;
34. opfordrer medlemsstaterne til ud over økonomiske interesser også at tage hensyn til alle andre legitime interesser, når der gives tilladelse til arbejdskraftmigration, med henblik på at sikre, at tilladelsen er et resultat af en afvejning af de interesser, der står på spil;

35. opfordrer Kommissionen til at overveje at fastsætte minimumsstandarder vedrørende udvælgelseskriterier og certificering af udenlandske eksamensbeviser;
36. opfordrer Kommissionen til omgående at udarbejde og sammen med medlemsstaterne implementere omfattende retningslinjer for objektiv indsamling af statistisk materiale med henblik på at opnå et fuldstændigt og differentieret overblik over immigrationen og dens økonomiske følger i medlemsstaterne og i oprindelseslandene samt over de eksisterende arbejdskraftbehov krav i hele EU;
37. foreslår, at man i lyset af det faktum, at det er medlemsstaterne, der er ansvarlige for udvælgelsen og fastlæggelsen af antallet af tredjelandsstatsborgere på deres område, analyserer datamaterialet fra medlemsstaterne og i relevant omfang foretager samlede skønsmæssige opgørelser;
38. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for lokale og/eller regionale informations-/kontaktpunkter for europæiske virksomheder, der er interesseret i at ansætte økonomiske migranter;
39. opfordrer medlemsstaterne til at forelægge Kommissionen skønsmæssige opgørelser baseret på statistisk materiale, således at denne kan udarbejde prognoser for arbejdskraftbehovet i hele EU;
40. tilskynder medlemsstaterne til at etablere et dedikeret websted med ledige stillinger for dermed at give jobsøgere ajourførte og offentligt tilgængelige oplysninger, samt til at slå de ledige stillinger op på EURES-webstedet;
41. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af sin fremtidige handlingsplan at indføre en bestemmelse, som muliggør udveksling af bedste praksis på integrationsområdet mellem de forskellige medlemsstater;
42. erindrer om den nationale kompetence på integrationsområdet, der indebærer rettigheder og pligter for ikke blot værtssamfundene, men også immigranterne; opfordrer medlemsstaterne til at samordne deres nationale politikker via den åbne koordinationsmetode og på grundlag af de fælles integrationspolitiske retningslinjer, som Rådet vedtog den 19. november 2004;
43. opfordrer Kommissionen til at foreslå en forordning, hvorved økonomiske migranter, der er vendt hjem til udviklingslande, sikres adgang til de midler, de har indbetalt til europæiske socialsikringsordninger;
44. opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til især at være opmærksomme på de særlige forhold, der gør sig gældende for kvindelige migranter med forsørgerpligt over for børn, især hvad angår deres rettigheder i forbindelse med midlertidige ansættelsesforhold;
45. opfordrer værtsmedlemsstaterne og migranternes oprindelseslande til at indgå aftaler, der sikrer, at migranter kan overføre de rettigheder med hensyn til anciennitet i kvalificeret beskæftigelse eller social sikring, som de har erhvervet i enten oprindelseslandet eller værtslandet, til det andet land;

46. understreger, at de overførselsbetalinger, som immigranter fra udviklingslande foretager til deres hjemlande, væsentligt overstiger de beløb, der overføres som udviklingsbistand, og har enorm betydning for millenniummålet om afskaffelse af fattigdom, og opfordrer de pågældende institutioner til at lette overførselsbetalingerne ved at pålægge dem så lave gebyrer som muligt;
47. understreger betydningen af et samarbejde mellem værtssamfundet på den ene side og immigranterne og deres oprindelsessamfund på den anden side;
48. finder det nødvendigt at ændre den europæiske offentligheds opfattelse af migrationsfænomenet, især ved aktivt at bekæmpe diskrimination, racisme og fremmedhad, og ved at lade folkevandringernes historie indgå i skolernes pensum;
49. støtter forslaget om at fremme "brain circulation" ved at udvide princippet om "fællesskabspræference" til at omfatte personer, der allerede har arbejdet nogle år i EU og derefter vender tilbage til deres eget land;
50. mener, at det er af afgørende betydning, at der i en europæisk politik for økonomisk migration også indgår konkrete løsninger på "brain drain"-problemet;
51. opfordrer Kommissionen til straks at indlede en dialog med regeringerne i oprindelseslandene med henblik på at skabe en balance i lovgivningen, der giver mulighed for migration og for at opnå erhvervs erfaring; opfordrer Kommissionen til under denne dialog at fremme udformningen af særlige foranstaltninger i de sektorer, der specielt er ramt af "brain drain", i samarbejde med disse lande;
52. opfordrer de berørte medlemsstater til at informere potentielle immigranter om deres muligheder og perspektiver for lovlig immigration, inden de forlader oprindelseslandet; opfordrer Kommissionen til at støtte koordinationen mellem de diplomatiske og konsulære medlemsstatsrepræsentationer, der arbejder i samme land, bl.a. med henblik på så vidt muligt at sætte immigranterne i forbindelse med de medlemsstater, der råder over en modtagekapacitet, der svarer til vedkommendes faglige profil;
53. understreger, at migranterne skal behandles retfærdigt og sikres lige rettigheder;
54. understreger, at den fælles immigrationspolitik skal tage hensyn til de årsager, der tvinger migranterne til at komme til Europa, undertiden med livet som indsats, og at den derfor nødvendigvis må være knyttet til en aktiv fælles politik for udviklingssamarbejde;
55. fremhæver betydningen af et styrket samarbejde ikke blot mellem EU og oprindelseslandene, men også mellem oprindelseslandene selv, herunder navnlig de lande, der deltager i den europæiske naboskabspolitik, mellem AVS-landene og mellem de førstnævnte og de sidstnævnte;
56. forventer, at Kommissionen i sine foranstaltninger mod organiseret handel med mennesker fra udviklingslande ikke kriminaliserer ofrene, men fokuserer på at straffe gerningsmændene; understreger, at mange kvinder, som er ofre for menneskehandel, ikke har nogen adgang til juridisk eller social beskyttelse;

57. opfordrer Kommissionen til at anerkende børnemigration som et selvstændigt aspekt ved den økonomiske migration og til at sikre mindreårige migranternes rettigheder og beskyttelse i henhold til artikel 24 i EU's charter om grundlæggende rettigheder;
58. finder, at en regulering af immigrationen imellem tredjelande vil bidrage til at beskytte immigranterne, når det gælder menneskerettigheder og rettigheder på arbejdsmarkedet, samtidig med at de også vil fremme retsforfølgning og effektiv domfældelse af menneskehandlerne;
59. anbefaler Kommissionen at give migranter, der er vendt hjem til udviklingslande, lettere adgang til at emigrere til EU på ny i forhold til de immigranter, som for første gang kommer til Den Europæiske Union, i anerkendelse af de integrationserfaringer, som de førstnævnte har erhvervet;
60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.